

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Stankiewicz

w sprawie **K.Ś.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 stycznia 2025 r.,

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 5 marca 2024 r., sygn. akt VII Ka 36/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze

z dnia 3 października 2023 r., sygn. akt VII K 270/22,

na podstawie art. 531 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

I. pozostawić bez rozpoznania kasację obrońcy skazanego K.Ś.;

II. zwolnić skazanego K.Ś. od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego K.Ś. wniósł kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 5 marca 2024 r., sygn. akt VII Ka 36/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze z dnia 3 października 2023 r., sygn. akt VII K 270/22.

W piśmie z dnia 10 grudnia 2024 r. obrońca K.Ś. w imieniu i za zgodą skazanego cofnął wniesioną kasację (k. 42 akt SN). Do powyższego stanowiska załączono również oświadczenie skazanego datowane na 4 grudnia 2024 r. o wyrażeniu zgody na cofnięcie kasacji przez obrońcę (k. 43 akt SN).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wobec niestwierdzenia przyczyn wymienionych w treści art. 439 k.p.k. i złożenia skutecznego, od strony procesowej, oświadczenia o cofnięciu kasacji, należało – stosowanie do treści art. 531 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 432 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. – wniesiony przez obrońcę nadzwyczajny środek zaskarżenia pozostawić bez rozpoznania.

Mając na względzie sytuację majątkową i osobistą skazanego, odbywanie przez niego kary pozbawienia wolności, a także fakt cofnięcia kasacji, Sąd Najwyższy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego. Jednocześnie, ponieważ skazany z uwagi na treść art. 527 § 2 k.p.k. był zwolniony od wstępnego uiszczania opłaty od kasacji i opłaty tej nie uiścił (k. 422), to w tym stanie rzeczy, jako bezprzedmiotowe jawiło się oczywiście rozstrzygnięcie w kwestii jej zwrotu (*vide* art. 527 § 4 k.p.k.).

Z tych wszystkich względów, orzeczono, jak na wstępie.

[WB]

r.g.

